

Lykketoft (S):

Hr. Maisted kunne have sparet sig sit latterlige forsøg på at tage mig til indtægt for fremskridtspartiets politik. Det citat, hr. Maisted med Industrirådets hjælp har fundet frem, udtrykker et synspunkt, som er i endda meget nøje overensstemmelse med det økonomisk-politiske program for de kommende år, socialdemokratiet har fremlagt i august måned. Det vil ikke være muligt for nogen regering at lave den nødvendige bremse på gældsætningen, hvis man skulle gennemføre de skattelettelser, som er foreslået af fremskridtspartiet. Det ville være en rutschetur ud over afgrunden, en håbløst uansvarlig politik, som ville give større budgetunderskud og større renteudpumpninger til kuponklipperne.

Hr. Svend Auken har allerede på socialdemokratiets vegne understreget vores vilje til at sikre, at staten får de nødvendige indtægter, også indtægter, der kan erstatte uacceptable sociale og arbejdsmarkedsmæssige nedskæringer. Det er ikke os, der mangler ansvarlighed i finanspolitikken.

I vores økonomisk-politiske program har vi eksempelvis foreslået en midlertidig forhøjelse af selskabsskatten til 50 pct. Vi vil bestemt ikke afvise at fremskynde den forhøjelse, så den kan få virkning allerede for finansloven for 1984. Derved ville vi få skærpet beskatningen, især af pengeinstitutternes store kursgevinster i år, og det ville forbedre de offentlige finanser med 2,2 mia kr., og samtidig ville det være et skridt i retning af en samlet skattereform. Sådan én siger regeringen jo at der skal gennemføres. Det siger regeringen, fordi den er presset til det af et flertal i folketinget.

For nøjagtig et år siden sagde hr. Bernhard Baunsgaard, at denne regering havde et år til at komme med et forslag om en skattereform. Kom der ikke sådan et forslag, havde regeringen efter hr. Bernhard Baunsgaards opfattelse ikke nogen form for eksistensberettigelse. Men vi har ikke fået noget skattereformforslag fra regeringen. Vi har fået nogle runde formuleringer og nogle meget løse tilsagn.

Der er intet i åbningstalen, der er intet i regeringens erklæringer, der tyder på, at vi i denne regerings tid vil få en skattereform, der statsfinansielt kan hænge sammen, og

som kan genoprette en socialt retfærdig byrdefordeling, tværtimod. Alt tyder på, at vi er oppe imod en gang reaktionær forhalingstaktik. Regeringen kan ikke, regeringen vil ikke lave om på vores elendige indkomstskattesystem fra grunden af. Det eneste, der ikke kan betvivles, er, at regeringen har stor velvilje over for at lave milliardskattelettelser til de konservative kernevælgere og hovedbidragydere. Der skal lettes på formueskatten, der skal lettes på erhvervslivets grundskatter, der skal lettes på udbytteskatten, der skal lettes på aktieavanceskatten, og oveni skal trækprocenterne i toppen lettes, indtil vi alle har samme trækprocent, nemlig 50.

Men hverken statsministeren eller skatteministeren har på nogen som helst måde kunnet forklare, hvor pengene skal komme fra, hvis man vil lave alle disse lettelser, og hvis man vil føre proportionalskatten helt til tops uden at sætte noget i stedet for. Enten vil man narre os, eller også kan man ikke regne. Der kommer jo til at mangle 10 mia kr. i skattebetaling fra de højeste indtægter i dette samfund. Og man vil ikke skaffe nogle af dem ved at sanere fradrag. Det eneste konkrete forslag til en fradragsomlægning vedrører befodringsfradraget, og det kan ikke med nogen rimelighed udformes, så det giver statskassen flere penge. Det kan udformes, så det giver en stor forenkling, og det medvirker vi gerne til, men det finansierer altså ikke nogen skattelettelser til de rige, måske tværtimod.

Det er i øvrigt ikke kun 10 mia kr., der kommer til at mangle i regeringens tankeeksperimenter. Statsministeren jonglerede i TV i forgårs med principper, der hurtigt kan betyde ekstra 10-20 mia kr. i indkomsttab. Jo, siger statsministeren, man kan jo sikre en rimelig omfordeling ved at lette skatten fra bunden, ved at forhøje personfradraget eller erstatte det med persontilskud. Det med persontilskuddene eller en anden metode til at sikre, at alle, også børnene, kan udnytte skatteværdien af personfradraget, er bestemt en mulig metode til en nødvendig styrkelse af børnefamiliernes økonomi, men det koster altså hurtigt 10 mia kr. ekstra. Og hvis man oven i vil forhøje personfradraget for alle med f.eks. 5.000 kr., så koster det også 10 mia. kr. ekstra. 10 mia kr. - 20 mia kr. - 30 mia kr., sådan.